

FINNØY KOMMUNE

kultur og omsorg (OKO-etaten) Oppvekst

Det kongelige kunnskapsdepartement
postboks 8119

0032 OSLO

Dykkar ref.:

Vår ref.: 08/7-1

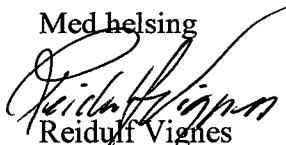
Arkiv: A10, &13

Dato: 02.01.2008

BARNEHAGELOVA - HØYRINGSFORSLAG

Vi oversender med dette administrasjonens svar på høyring om barnehagelova. Dersom formannskapet skulle vedta endringer, vil desse verte ettersende etter høyringa.

Med helsing

Reidulf Vignes
kommunalsjef

Finnøy Kommune
kultur og omsorg (OKO-etaten) Oppvekst
4160 Finnøy

Tlf.: 51 71 47 00
Dir.: 51714730
Faks: 51714701

Bankgiro: 3347 07 00195
Org.nummer: 938633029
E-post: post@finnoy.kommune.no
Heimeside: www.finnoy.no

FINNØY KOMMUNE

SAKSPAPIR

Styre, komite, utval	Møtedato	Saknr	Sbh
Formannskapet			REV

Saksansvarleg Reidulf Vignes	Arkiv: K2-A10, K3- &13 Objekt:	Arkivsaknr 04/1
--	--	---------------------------

FORSLAG TIL ENDRING I BARNEHAGELOVA - OFFENTLEG HØYRING

Dokumentliste:

Nr	T	Dok.dato	Avsender/Mottakar	Tittel
1	I	22.12.2003	Det Kongelige Barne- og Familiedepartement	FORSLAG TIL ENDRING I BARNEHAGELOVA - OFFENTLEG HØYRING

Saksutgreiing:

Fakta:

Kunnskapsdepartementet har sendt ut forslag til endringar i barnehageloven på høring. Forslaget omfattar:

- Innføring av lovfesta rett til barnehageplass
- Innlemming av statstilskottet til barnehagane i inntektssystemet til kommunen
- Finansiering av ikkje-kommunale barnehagar
- Innhenting av nødvendige data i barnehagesektoren

”. Med høringsfrist 3. januar 2008. Notatet finn ein på http://www.regjeringen.no/upload/KD/Hoeringsdok/2007/200705160/Hoeringsbrev_med_adresseliste.pdf

Nokre utdrag frå notatet:

1.1 Bakgrunn for endringsforslaga

”Regjeringa har som mål å innføre rett til barnehageplass og innlemme øymerka statstilskott til barnehagar i rammetilskottet til kommunane når det er full barnehagedekning. Målet for Barnehageløftet er full barnehagedekning, høg kvalitet og lav pris. I Regjeringserklæringa varsla regjeringa at den ville lovfeste rett til barnehageplass når full dekning er nådd. Regjeringa ser at tida nå er inne for å førebu innfriing av lovnaden om rett til barnehageplass. Dette er ein milepæl i barnehagepolitikken. Retten vil være av stor betydning for barna, for småbarnsforeldrene og for samfunnet som helhet. Barnehage til alle som ønsker det, bidrar til likeverdige vilkår for alle.

Kommunen har fått tilført store myndighetsoppgaver i barnehagesektoren de siste årene, bl.a. plikt til å skaffe tilstrekkelig med barnehageplasser til barn under opplæringspliktig alder og en finansieringsplikt overfor de ikke-kommunale barnehagene i kommunen. Når statstilskudd til barnehager innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, vil kommunene få et helhetlig ansvar for sektoren. Både staten og kommunene vil ha en sterk og legitim interesse i å sikre en balansert utbygging og dermed en effektiv bruk av de økonomiske ressursene.”

1.2 Sammendrag

”Departementet forslår i dette høringsnotatet å innføre en lovfestet rett til barnehageplass. Rett til barnehageplass vil være et svært viktig virkemiddel for å bidra til at Regjeringen når andre overordnede mål i samfunnet. Begrunnelsen for å innføre en slik rett må ses i lys av barnehagenes vide samfunnsmessige betydning. Departementet mener at den retten til barnehageplass som nå foreslås, ivaretar familienes behov i bred forstand, også barn med særlige behov.

Departementet foreslår å innføre rett til barnehageplass for alle barn som har fylt ett år ved oppstart, med ett opptak i året. (kapittel 3). Forpliktelsene til kommunen om oppfyllelse av rett til barnehageplass følges av et finansielt ansvar for sektoren. Kommunen får økonomisk ansvar for sektoren gjennom rammefinansiering, kommunene får dermed et helhetlig ansvar for barnehagesektoren. Rammefinansiering innebærer at kommunene gjennom inntektssystemet får tildelt statlig rammetilskudd gjennom et system basert på objektive kriterier (kapittel 4). For å sikre de ikke-kommunale barnehagenes videre drift foreslår departementet at kommunen skal ha en finansieringsplikt overfor eksisterende ikke-kommunale barnehager (kapittel 5).

Finansieringsplikten kan bestå av enten lokalt utformede forskrifter for finansiering av de ikke-kommunale barnehagene eller av en statlig regulering av finansieringsplikten. Departementet foreslår videre at nyetablerte barnehager ikke automatisk skal ha rett på finansiering.

Departementet presenterer to alternative finansieringsordninger for finansieringsbegrensning, fritt kommunalt skjønn eller begrenset kommunalt skjønn. For å gjennomføre langsiktige studier og for å følge forskjellige grupper gjennom utdanningsløpet er det nødvendig å samle inn og systematisere opplysninger om deltakelse i barnehagen på individnivå. Departementet foreslår derfor en lovhjemmel og en forskriftshjemmel i barnehageloven for innhenting av nødvendige data i barnehagesektoren (kapittel 6).”

3.4 Departementets vurderinger og forslag

”Regjeringserklæringen sier at det skal innføres en lovfestet rett til barnehageplass når full barnehagedekning er nådd. Departementet foreslår at rett til barnehageplass knyttes til at barnet har fylt ett år ved oppstart i barnehage, og at retten trer i kraft i 2009.”

3.4.2 Tilgjengelig tilbud

”Barnehageplassen må være tilgjengelig for foreldre og foresatte. Tilbudet skal ligge i en slik avstand fra barnets bosted at det er mulig for familien å benytte seg av tilbudet. Retten kan avgrenses til å gjelde en rett til et barnehagetilbud innen kommunegrensene, innen skolekretsen eller i nærmiljøet”.

3.4.4 Ventetid

”De fleste kommuner har i dag et hovedopptak i august med søknadsfrist om våren. Dersom det blir ledige plasser gjennom året fordeles plassene ved supplerende opptak. Regjeringens målsetting på sikt er å innføre krav om minimum to opptak i året, for å redusere ventetiden. Vi foreslår nå ett opptak i året til barnehage når lovfestet rett til barnehage innføres høsten 2009.”

3.4.6 Behovet for å endre andre bestemmelser i loven og forskrifter

”Barnehageloven § 8 andre ledd – Kommunen skal sørge for at det finnes et tilstrekkelig antall barnehageplasser for barn under opplæringspliktig alder.

Kommunen er pliktsubjektet, og pliktbestemmelsen må derfor korrespondere med rettigheten. Når noen får en rett til en tjeneste, betyr det at noen andre får en plikt til å yte den. Det er kommunen som er pliktsubjektet og som kan stilles til ansvar om enkeltpersoner ikke får sin rett. Denne plikten bør uttrykkelig lovfestes. Gjeldende bestemmelse i loven om at kommunen har plikt til å sørge for et tilstrekkelig antall barnehageplasser, er etter departementets vurdering ikke en fullt ut korresponderende pliktbestemmelse.

Departementet foreslår at § 8 andre ledd tilføyes følgende: Kommunen skal oppfylle retten til barnehageplass etter § 12a i denne lov for alle som er bosatt i kommunen”.

§ 12 første ledd – Samordnet opptaksprosess i kommunen

”Når kommunen er pliktsubjekt og dermed skal oppfylle retten til alle som søker når barnet har fylt ett år kan det stilles spørsmål om bestemmelsen om samordnet opptaksprosess bør strammes inn. Bestemmelsen gir i dag bare en plikt for kommunen og ikke-kommunale barnehageeiere til å samarbeide om opptaket. Dette gir den enkelte kommune og barnehageeier stor frihet til å velge samarbeidsnivå. Departementet mener at det fremdeles bør være opp til kommunen å finne hensiktsmessige løsninger for samarbeid. Imidlertid ber departementet om høringsinstansenes syn på dette.”

”§ 13 Rett til prioritet gir rett til prioritet ved opptak for to grupper barn som antas å ha et særskilt behov for et barnehagetilbud. Fortrinnsretten innebærer at barnet går foran andre søkere uten prioritet etter loven som også venter på barnehageplass.

Bestemmelsens første ledd gir rett til prioritet ved opptak for barn med nedsatt funksjonsevne. Andre ledd gir rett til prioritet for barn det er fattet vedtak om etter barnevernloven 17. juli 1992 nr. 100 § 4-12, som gjelder vedtak om omsorgsovertakelse eller § 4-4 andre og fjerde ledd hvor barnehageplass er innvilget som frivillig hjelpetiltak.

Departementet mener at disse gruppene fortsatt bør ha fortrinnsrett ved opptak, da det kan være av særlig stor betydning for dem å få en barnehageplass så raskt som mulig”.

Forskrift om saksbehandlingsregler ved opptak i barnehage

”§ 6 Klagerett gir søkere ved hovedopptaket klagerett på avslag på søknad om plass, og der søkeren verken får sitt første eller andre prioriterte ønske oppfylt. Ved supplerende opptak kan bare søkere med lovfestet rett til prioritet etter loven klage dersom de ikke tilbys plass i den aktuelle barnehagen. Departementet foreslår å videreføres dagens forskrift uendret.

3.4.7 Forslag til lovtekst

§ 12a. Rett til barnehageplass

Barn som fyller ett år senest ved oppstart i barnehage, jf. § 12, har etter søknad rett til å motta et barnehagetilbud i samsvar med denne lov og tilhørende forskrifter. barnet har rett til et barnehagetilbud i den kommunen der det er bosatt.

Kommunen skal ha minimum ett opptak i året. Søknadsfrist til opptaket fastsettes av kommunen. Endring i § 8. Andre ledd tilføyes følgende:

Kommunen har plikt til å sørge for at det finnes et tilstrekkelig antall barnehageplasser for barn under opplæringspliktig alder. Utbyggingsmønster og driftsformer skal tilpasses lokale forhold og behov. Kommunen skal oppfylle retten til barnehageplass etter § 12a i denne lov for alle som er bosatt i kommunen”.

3.5 Økonomiske og administrative konsekvenser

”Innføring av en lovfestet rett til barnehageplass gjennomføres når kommunene har bygd opp tilstrekkelig kapasitet til å oppfylle den foreslåtte retten med ett opptak i året. I dette kapittelet vurderes om en innføring av en lovfestet rett til plass gir økonomiske konsekvenser for kommunene”.

4 Rammefinansiering

4.1 Innledning

” Mål om rammefinansiering av barnehagesektoren, rett til barnehageplass (jf. kapittel 3) og forslag om finansiering av ikke-kommunale barnehager (jf. kapittel 5) må ses i sammenheng. Departementet har i kapittel 3 foreslått å innfri Regjeringens mål om å innføre en rett til barnehageplass når det er full barnehagedekning. Departementet har vurdert at forpliktelsene til kommunene om oppfyllelsen av rett til plass bør følges av et finansielt ansvar for sektoren”. Kommunene har forutsetningene for å kjenne det lokale behovet for barnehageplasser og har størst kunnskap om lokale kostnadsforhold. En rammefinansiert barnehagesektor vil legge til rette for at kommunene kan ta i bruk denne kunnskapen.

4.3 Rammefinansiering av barnehagesektoren

”Innlemming av de øremerkede statstilskuddene til barnehager i inntektssystemet til kommunene har i flere år vært et politisk mål. Begrunnelsen for utsettelsene av dette har vært at utbyggingen av sektoren ikke har kommet langt nok, og at det måtte vente til full barnehagedekning var nådd. Det er staten gjennom øremerkede tilskudd som sammen med en andel av kommunenes frie inntekter og foreldrebetaling finansierer drift av barnehageplasser i dag. Det statlige driftstilskudd til barnehager og skjønnsmidlene til kommunene er med på å finansiere basistilbudet i barnehagene. Staten gir også investeringstilskudd ved etablering av nye barnehageplasser. I tillegg gir staten tilskudd til barn med særskilte behov som bl.a. dekker ekstra ressurser i barnehagene. Dette er tilskudd til barn med nedsatt funksjonsevne og til minoritetsspråklige barn. Rammefinansiering av barnehagesektoren innebærer at kommunene får et helhetlig finansieringsansvar for barnehagene. Kommunene vil i all hovedsak få tildelt midler til barnehageformål gjennom inntektssystemet i stedet for direkte statlige tilskudd. Staten vil således ikke få direkte innflytelse på ressursbruken på barnehager i den enkelte kommune. Eventuelle statlig pålagte kvalitetshevingstiltak vil kommunene bli kompensert for på vanlig måte. Etter dagens inntektssystem vil innlemming av de øremerkede tilskuddene til barnehager i inntektssystemet til kommunene innebære at midlene blir fordelt etter objektive kriterier framfor etter faktisk aktivitetsnivå, i hovedsak regnet etter antall barn i barnehage og oppholdstid som i dag. Midlene vil bli fordelt gjennom en kostnadsnøkkel som består av et sett av kriterier som har til hensikt å fange opp ufrivillige variasjoner i kostnads- og etterspørselsforhold for barnehager. Gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet skal kommunene i utgangspunktet få kompensasjon for variasjoner i utgiftsbehov for barnehager”.

6 Innhenting av nødvendige data i barnehagesektoren

6.1 Bakgrunn for endringsforslagene

”I St. meld. nr. 16 (2006-2007) ”...og ingen sto igjen” kapittel 6.7 peker Kunnskapsdepartementet på at det i dag er mangelfull kunnskap om forhold i utdanningssystemet som har betydning for sosial utjevning. For å kunne styrke utdanningssystemets rolle som verktøy for sosial utjevning, må kunnskapsgrunnlaget utvides. Det er ifølge meldingen et stort, udekket

behov for statistikk, forskning og analyse av utviklingstrender og langsiktige effekter. Det er også behov for bedre data for å følge med på utviklingen i barnehagedekningen for grupper som antas å ha særlig behov for å delta i barnehage. For å gjennomføre langsiktige studier og for å følge forskjellige grupper gjennom utdanningsløpet er det nødvendig å samle inn og systematisere informasjon på individnivå.

På denne bakgrunn fastslås det (s.95) at:

”Departementet vil foreta en utredning av et eksplisitt hjemmelsgrunnlag for innhenting av nødvendige data i barnehageloven.”

Kunnskapsdepartementet vil sende ut et eget høringsnotat om endringer av regelverket for innhenting av data i skolesektoren”.

7. Forslag til lovtekst

”Følgende endringer foreslås i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven)

Ny § 5a. Innhenting av fødselsnummer

Foreldre og foresatte plikter å oppgi barnets fødselsnummer til kommunen til bruk for utarbeiding av statistikk, forskning og analyse, jf. § 8 fjerde ledd.

§ 7. Barnehageeierens ansvar

Barnehageeieren skal drive virksomheten i samsvar med gjeldende lover og regelverk.

Barnehageeieren må legge fram opplysninger om regnskapsdata, tjenestedata og en liste som gjør det mulig for kommunen å identifisere hvilke barn som går i vedkommende barnehage, jf. § 8 fjerde ledd og § 5a, etter forskrifter fastsatt av departementet.

Barnehageeieren plikter å gi barnets bostedskommune de opplysninger som er nødvendige for å kunne føre et register som nevnt i § 8 fjerde ledd.

Barnehageeieren skal fastsette barnehagens vedtekter. Vedtektene skal gi opplysninger som er av betydning for foreldrenes/de foresattes forhold til barnehagen, herunder

- a) eierforhold,
- b) Formål, jf § 1 fjerde ledd, herunder eventuell reservasjon fra § 1 annet ledd, jf. tredje ledd,
- c) Opptakskriterier
- d) Antall medlemmer i samarbeidsutvalget,
- e) Barnehagens åpningstid

Godkjente virksomheter skal være registrert i Enhetsregisteret”.

§ 8. Kommunens ansvar

Kommunen er lokal barnehagemyndighet. Kommunen skal gi veiledning og påse at barnehagene drives i samsvar med gjeldende regelverk.

Kommunen har plikt til å sørge for at det finnes et tilstrekkelig antall barnehageplasser for barn under opplæringspliktig alder. Utbyggingsmønster og driftsformer skal tilpasses lokale forhold og behov. Kommunen skal oppfylle retten til barnehageplass etter § 12a i denne lov for alle som er bosatt i kommunen.

Kommunen har ansvaret for at barnehagetilbudet til samiske barn i samiske distrikt bygger på samisk språk og kultur. I øvrige kommuner skal forholdene legges til rette for at samiske barn kan sikre og utvikle sitt språk og sin kultur.

Hver kommune skal opprette og føre register over fødselsnummeret til barn som går i barnehage. Registeret skal benyttes til en nasjonal database for utarbeiding av statistikk, forskning og analyse for å undersøke langsiktige effekter av deltakelse i barnehage i

*forhold til senere utdanning samt andre forhold som har betydning for sosial utjevning.
Behandlingsansvarlig for basen skal være Kunnskapsdepartementet eller det organ*

departementet delegerer til. Nærmere bestemmelser om rapporteringsplikt, oppbevaring, bruk, tlevering og lagring av slike data fastsettes i forskrift.

Hver kommune skal opprette og føre register til bruk for Arbeids- og velferdsetaten i forbindelse med kontroll av beregning og utbetaling av kontantstøtte etter kontantstøtteloven. Registeret kan samkjøres mot Arbeids- og velferdsetatens register over mottakere av kontantstøtte. Departementet gir forskrifter med utfyllende bestemmelser om føringen av registeret, hvilke opplysninger registeret skal inneholde og behandlingen av disse opplysningene.

Kommunen har rett til innsyn i dokumenter og adgang til barnehagelokaler i den utstrekning dette anses nødvendig for å ivareta kommunens oppgaver.

Kommunen forvalter de statlige øremerkede tilskuddene til ikke-kommunale barnehager i kommunen. Kommunen kan ikke avkorte det kommunale tilskuddet etter § 14 som følge av et slikt statlig tilskudd. (Forslag til endring ved valg av alternativ 1 til ny § 14).

Ny § 12a. Rett til barnehageplass

Barn som fyller ett år senest ved oppstart til barnehage, jf. § 12, har etter søknad rett til å motta et barnehagetilbud i samsvar med denne lov og tilhørende forskrifter.

Barnet har rett til et barnehagetilbud i den kommunen der det er bosatt.

Kommunen skal ha minimum ett opptak i året. Søknadsfrist til opptaket fastsettes av kommunen.

Ny § 14. Kommunalt tilskudd til godkjente ikke-kommunale barnehager

Alternativ 1:

Kommunen skal yte tilskudd til ordinær drift av alle ikke-kommunale barnehager i kommunen som har søkt om godkjenning senest i løpet av 2009, og som følge av dette er godkjent, jf. §§ 10 og 11.

Barnehager som søker om godkjenning etter 2009, kan kommunen finansiere.

Kommunen skal fastsette regler for kommunalt tilskudd til godkjente ikke-kommunale barnehager i kommunen, jf. første og andre ledd. De fastsatte reglene for kommunalt tilskudd skal inneholde bestemmelser om utmåling, søknadsprosedyrer, klageadgang, revisjon og de rutiner og regler som er truffet for å unngå overkompensasjon og sikre tilbakebetaling av eventuell overkompensasjon.

Reglene for kommunalt tilskudd skal sikre overholdelse av de til enhver tid fastsatte regler om foreldrebetaling og sikre et kvalitativt godt barnehagetilbud i kommunen i tråd med gjeldende lover og regelverk.

Kommunens vedtak etter andre ledd kan påklages til fylkesmannen.

Alternativ 2:

Kommunen skal yte tilskudd til ordinær drift av alle ikke-kommunale barnehager i kommunen som har søkt om godkjenning senest i løpet av 2009, og som følge av dette er godkjent, jf. §§ 10 og 11.

Barnehager som søker om godkjenning etter 2009, og som følge av dette er godkjent, jf. §§ 10 og 11, har rett på kommunalt tilskudd dersom finansiering av barnehagen ikke medfører vesentlige negative følger for tilsvarende virksomhet i kommunen.

Kommunen skal fastsette regler for kommunalt tilskudd til godkjente ikke-kommunale barnehager i kommunen, jf. første og andre ledd. De fastsatte reglene for kommunalt tilskudd skal inneholde bestemmelser om utmåling, søknadsprosedyrer, klageadgang, revisjon og de rutiner og regler som er truffet for å unngå overkompensasjon og sikre tilbakebetaling av eventuell overkompensasjon.

Reglene for kommunalt tilskudd skal sikre overholdelse av de til enhver tid fastsatte regler om foreldrebetaling og sikre et kvalitativt godt barnehagetilbud i kommunen i tråd med gjeldende lover og regelverk.

Kommunens vedtak etter andre ledd kan påklages til fylkesmannen.

Følgende endring foreslås i § 8 sjette ledd (nytt syvende ledd):

Kommunen forvalter de statlige øremerkede tilskuddene til ikke-kommunale barnehager i kommunen. Kommunen kan ikke avkorte det kommunale tilskuddet etter § 14 som følge av et slikt statlig tilskudd.

Alternativ 3:

Kommunen skal yte tilskott til ordinær drift av alle ikkje-kommunale barnehagar i kommunen som har søkt om godkjenning seinast i løpet av 2009, og som følgje av dette er godkjent, jf. §§ 10 og 11.

Barnehagar som søker om godkjenning etter 2009, kan kommunen finansiere. Kommunen har plikt til å gi tilskott slik at godkjente ikkje-kommunale barnehagar, jf. første og andre ledd, får kommunalt tilskott med minst X prosent av det tilsvarende barnehagar eigd av kommunen i gjennomsnitt mottar i kommunalt tilskott.

Kommunens vedtak etter andre ledd kan klagast til fylkesmannen.

Alternativ 4:

Kommunen skal yte tilskott til ordinær drift av alle ikkje-kommunale barnehagar i kommunen som har søkt om godkjenning seinast i løpet av 2009, og som følgje av dette er godkjent, jf. §§ 10 og 11.

Barnehagar som søker om godkjenning etter 2009, og som følge av dette er godkjent, jf. §§ 10 og 11, har rett på kommunalt tilskott dersom finansiering av barnehagen ikkje medfører vesentlige negative følger for tilsvarende verksemd i kommunen.

Kommunen har plikt til å gi tilskott slik at godkjente ikkje-kommunale barnehagar, jf. første og andre ledd, får kommunalt tilskott med minst X prosent av det tilsvarende barnehagar eid av kommunen i gjennomsnitt mottar i kommunalt tilskott.

Kommunens vedtak etter andre ledd kan klagast til fylkesmannen.

Vurdering:

Skulle statstilskota til drift av barnehagane gå inn i rammeoverføringane frå staten samstundes med at foreldrebetalinga blir pålagt redusert, kan dette få konsekvensar for kommunen. Konsekvensane er vanskelege å stipulera på noverande tidspunkt.

Det som er vanleg er at kvar gong vi har fått overført midlar frå øymerka tilskott til rammeoverføringa, har vi fått mindre midlar enn før. Ein er derfor skeptisk til denne overføringa.

Det kan likevel henda at dei såkalla objektive kriteria vil kunne slå positivt ut for Finnøy dersom det tyder at vi får tilskott etter oppretta plassar og ikkje etter kor mange av desse som er i bruk. Dette vil kunne slå ut positivt for barnehagane i oppvekstsentrane rundt på øyane der det kan oppstå store variasjonar når det gjeld bruk av dei oppretta plassane. Det vil likevel vere slik at med overgang frå øymerka tilskott til rammefinansiering vil vi miste kontrollen over kva vi eigentleg får i statstilskott.

Når det gjeld rett til barnehageplass, vil dette kunne få negative konsekvensar for Finnøy kommune dersom ein skal oppretthalde barnehageplassar for eitt til fire born. Slike små avdelingar vil vere svært kostbare å drive. Sjølv om ein i nokre tilfeller kan nytte familiebarnehagar, vil dette på dei minste øyane kunne få svært uheldige økonomiske konsekvensar. Det vil ikkje vere problem å gi alle rett til barnehageplass i kommunen, men det kan oppstå problem med å kunne oppehalde dette i nærmiljøet på dei minste øyane. I den grad vi får tilskott etter oppretta plassar, vil det motverke slike uheldige konsekvensar.

Når det gjeld tilskott til private barnehagar, er vår kommune med mange øyar sårbar for oppretting av private barnehagar då det ikkje er driftsgrunnlag for meir enn ein barnehage på dei fleste av øyane våre. Ut frå dette har kommunen trong for å kunne styre kven som skal få tilskott der det vil gå ut over den drifta vi har i dag. Dersom det er slik at det vert oppretta private barnehagar må vi avvikle dei kommunale barnehagane.

ADMINISTRASJONEN - FRAMLEGG TIL VEDTAK:

Formannskapet i Finnøy kommune har hatt regjeringa sitt forslag til endringar i barnehagelova opp til høyring og har følgjande kommentar:

1. Finnøy kommune har full barnehagedekning. Eit lovforslag som gir foreldra rett til barnehageplass vil derfor ikkje ha særlege konsekvensar for kommunen sin barnehagepolitikk med unnatak for visse tilfeller på dei mindre øyane. Dersom ein ut frå denne retten skal opprette barnehageplass for eitt eller to barn, vil dette bli ei svært kostbar ordning.
2. Når det gjeld forslaget om innlemming av statstilskotet til barnehagane i inntektssystemet til kommunen så er formannskapet kritisk til dette. Av erfaring veit ein at kommunar av vår storleik ofte får ein lågare dekningsgrad ved innlemming i rammetilskotet enn ein får ved øymerka tilskotsordningar. Handlingsromma ved lovfesta rett til barnehageplass vil uansett vera lite.
3. Finnøy kommune har berre ein privat barnehage i dag, og 6 barnehagar er kommunale. Vi har i dag full barnehagedekning. Lovendringar som gjeld ikkje kommunale barnehagar, godkjenning av desse og utbetaling av kommunalt tilskott kan medføre konsekvensar av negativ art for vår kommune dersom retten til kommunalt tilskott vert oppretthalden også der det vil få konsekvensar for drifta og økonomien i drifta for dei kommunale barnehagane. Ein ynskjer derfor at alternativ nr. 4 vert vedteke.
4. Innhenting av nødvendig data i barnehagesektoren går føre seg i dag. Å utvida dette til også å omfatta fødselsnummer kan ikkje formannskapet sjå skapar nokre nye negative problem så lenge alt blir gjort i samsvar med Datatilsynet sine reglar. Betre statistisk materiale er i alle si interesse.